

**HET GEKLANK KENNEN MAAKT GELUKKIG**

door

FREDERIK VAN HOUTEN

FREDERIK VAN HOUTEN

Frederik van Houten werd op 11 januari 1662 te Hoorn geboren, als zoon van Frederick Zegersen en Neeltie Jacobs Beeck.

Hij studeerde eerst medicijnen in Leiden en promoveerde in 1686 op een proefschrift over angina. Enige tijd is hij als arts werkzaam geweest in Emden.

Al spoedig na zijn promotie kwam hij tot bekering onder de prediking van Johannes d'Outrein. Hij besloot theologie te gaan studeren, eerst in Utrecht en later in Franeker. Voor hij met zijn studie begon, maakte hij een reis door het land om bekende vromen te bezoeken. Tijdens de studie in de stad Franeker werd hij begeleid door D'Outrein.

In 1697 werd hij bevestigd tot predikant van Oudega, Nijega en Opeinde. Daarna diende hij kort de gemeente van De Kaag (1701). Zijn laatste gemeente was Middelburg waar hij tot predikant werd bevestigd in 1702. Hier werd zijn prediking veel minder bezocht dan die van zijn ambtgenoten Bernardus Smytegelt en Petrus Immens. Toch bleek er na zijn vroege dood op 2 april 1711 behoefte te bestaan aan publicaties uit zijn schriftelijke nalatenschap. Naast een paar brieven en enkele korte verhandelingen betrof dit ook een mystiek getinte dichtbundel "Geestelijke gezangen", waarvan de dichterlijke waarde niet groot is. Daarnaast verscheidene bevindelijke en mystieke prekenbundels, waarvan 'Het weergaeloos groot goedt' met preken uit zijn begintijd het bekendst is geworden. In zijn werk valt op het veelvuldig allegoriseren. Daarom wordt Van Houten tot de ernstige coccejanen gerekend.

Bij zijn begrafenis op 6 april werd een rouwdienst gehouden, geleid door Petrus Immens, met wie hij bijzonder bevriend was. De tekst bij deze gelegenheid was Openbaring 14 vers 13.

Bron: Biografisch Lexicon voor de geschiedenis van het Nederlandse Protestantisme, deel 3, pg. 189-190.

De preek die u hierbij wordt aangeboden is herschreven in de taal en stijl van het tegenwoordige Nederlands uit: 'Het weergaeloos groot goedt, weggelegd voor degeenen, die den Heere vreezen, en de gelukzaligheydt van des Heeren Uytverkooren Bondvolk, nevens veertien predikatiën over verscheydene uytgezochte texten'. Uitgave 1726. Het is in dit boek de negende preek, pg. 246-266.

-.-.-.-.-

# HET GEKLANK KENNEN MAAKT GELUKKIG

door

FREDERIK VAN HOUTEN

*" Welgelukzalig is het volk, dat het geklank kent".  
Psalm 89 vers 16a*

De woorden waarmee de Kerk in Psalm 45 haar Bondgenoot en Koning toejuicht zijn zeer verheven. In het 7<sup>e</sup> vers zegt de dichter: Uw troon, o God! is eeuwig en altoos; de scepter van Uw Koninkrijk is een scepter der rechtmatigheid. Het is buiten alle twijfel dat hier de Zoon van God, de Verbondsgod en Koning wordt aangesproken. De Kerk erkent de Heere Jezus als een eeuwige Koning. Zij juicht Hem toe, dat Zijn troon tot in eeuwigheid vaststaat en dat Hij een onwankelbaar en onveranderlijk koninkrijk heeft ontvangen. Een koninkrijk waarvan de fundamenten beslist niet kunnen verouderen of verzwakken. Een koninkrijk dat zijn heerlijkheid nooit verliest. De vrede en voorspoed die daar zijn, kunnen nooit worden aangetast en zeker niet worden vernietigd. In dat koninkrijk bloeien waarheid en gerechtigheid, want de regering en uitoefening van de rechtspraak is daar onberispelijk. De scepter van Uw Koninkrijk, is een scepter van rechtvaardigheid, zegt de Kerk. De Heere Jezus regeert en oefent de rechtspraak uit op een goddelijke manier, die past bij Zijn majesteit. Daarin wordt Hij door Zijn onderdanen erkend, geheiligd en geprezen. Zijn regering komt zo overeen met de natuur van Zijn onderdanen, dat zij van harte instemmen met Zijn Koningschap en zich daarin verblijden. Gelukkig zijn de onderdanen die in dit Rijk zijn gebracht, die het Woord van dat Rijk hebben geloofd en die Koning als hun Heere hebben aangenomen. Het is een Koninkrijk dat gebouwd is op eeuwige fundamenten. Er zal eeuwige voorspoed zijn en de regering is ten hoogste wijs, heilig en zalig.

Wie zal dit volk niet prijzen, dat de predikende stem van de gezanten van de Koning aandachtig heeft aangehoord en de boodschap rustig heeft overdacht? Dat volk, dat zich vrijwillig en met gejuich aan de scepter van dat Koninkrijk heeft onderworpen? De profeet Ethan schaamt zich beslist niet in de woorden van onze tekst. Zodra de deugden en heldedaden van Vorst Messias worden verteld, zodra Hem wordt toegeroepen: gerechtigheid en gericht zijn de vastheid van Uw troon; goedertierenheid en waarheid gaan voor Uw aanschijn heen, moet Ethan dat volk gelukkig prijzen dat op het gejuich is afgekomen en in dit Koninkrijk is binnengegaan. Hij neemt deel aan hun geluk en roept uit: Welzalig is het volk, dat het geklank kent.

Deze psalm omvat de lof van Gods genade en trouw in verband met de belofte die David had gekregen over de Messias en Zijn geestelijke Koninkrijk. Al leek het erop, dat de troon van David niet voor eeuwig zou blijven. De belofte in 2 Sam. 7 vers 12-16 gaat over Salomo, maar is eigenlijk niet aan hem bevestigd. Deze psalm spreekt over David, maar deze beloften slaan ten volle op de meerdere David en Salomo, de Messias. In Zijn Koninkrijk herleeft het huis van David en het rijk van Salomo. Het is waar dat de Messias niet kan zondigen. Hij is de Heilige van de HEERE. Al is het Hoofd volmaakt, toch blijft er in de leden verdorvenheid, zolang zij op de aarde zijn. De Heere straft de zonde wel, maar in tijdelijke straffen. Maar de gewisse weldadigheden van David zijn en blijven hun erfdeel tot in eeuwigheid.

De psalm is verdeeld in tweeën: een lofzang (vers 1-38) en een hartbrekende klacht (vers 39-51). In de lofzang zijn meerdere personen aan het woord. De profeet begint met de lof op Gods goedertierenheid. Hij dringt daarop aan, vanuit de vastheid en onveranderlijkheid van Gods genade en trouw (vers 2-3). Dan laat hij de HEERE spreken, God de Vader Die de grondslag van deze lofzang aantoonst: Hij heeft het eeuwige verbond met David gesloten, over het Koninkrijk van Zijn Zaad, de Messias (vers 4-5).

Waar de lofzang klinkt, wordt God gezegend in Zijn wonderlijke en aanbiddelijke deugden. Niet alleen door de mensen op aarde, maar ook door de zaligen in de hemel. God wordt geprezen in Zijn onveranderlijkheid, in Zijn grote hoogheid, vreselijkheid en schitterende sierlijkheid, die boven al Zijn heerlijke deugden uitblinkt. Ook in Zijn wijs beleid, dat getoond wordt in Zijn goedopgeleide legers en in de trouw die uitblinkt in al Zijn wegen (vers 6-8). God wordt gezegend in Zijn onbegrensde macht om te bevelen, waardoor allen aan Hem moeten gehoorzamen (vers 10-11). Hij wordt geprezen in de enorme uitgestrektheid van Zijn gebied in hemel en op aarde en in de grootheid van Zijn Naam en in de erkenning van Zijn deugden over heel de aarde (vers 12-13). Hij wordt geloofd in de sterkte van Zijn almacht, om alle geweld en tegenstand te vernietigen, om alles aan Zijn bevelen te onderwerpen en Zijn Koninkrijk te laten zegevieren (vers 14).

Hier daalt de zanger af tot de onwrikbaarheid en de heerlijkheid van het Koninkrijk van God. Het Koninkrijk is gegrond op de kruisdood van de Zoon van God en in de overdracht van het Rijk aan de Zoon van de Koning, waarop Hij recht had. De grondwetten zijn gerechtigheid en gericht. De oefening van genade en het houden van ongeschonden trouw geven het Rijk een schitterende glans (vers 15).

Dan begint een ander lied, of de zanger gaat over tot de roem van het grote heil. Het heil dat voor eeuwig wordt toegebracht aan allen die zich hebben gesteld onder de scepter van dit Koninkrijk (vers 16). Zij roepen uit: Welgelukzalig is het volk, dat het geklank kent; o HEE-RE, zij zullen in het licht van Uw aanschijn wandelen.

Hier wordt Vorst Messias beschouwd als Iemand die Zijn hele Koninkrijk door zal gaan. Daarom laat Hij al Zijn deugden en weldaden door Zijn apostelen uitroepen, om Zijn onderdanen op te wekken Hem hulde te brengen, onder de aanbidding van de gewisse weldadigheden van David. Gelukkig degenen die deze boodschap met wijsheid overdenken! Die opstaan en deze Koning tegemoet gaan. Die zich voor Hem neerbuigen en die zichzelf en alles wat van hen is, aan Hem overgeven en Hem als hun Koning eren. Welgelukzalig is het volk dat het geklank kent.

We letten eerst op de zaligspreking van de vrijwillige onderdanen van Koning Jezus, daarna op de verdere uitbreiding van hun geluk (zie daarvoor de preek “Wandelen in het licht”, Re-veilserie nr. 281 van januari 1992).

In deze preek houden we ons met het eerste bezig. Daarbij behandelen we:

1. Tot wie de zaligspreking gericht is: het volk dat het geklank kent.
2. De zaligspreking zelf: Welgelukzalig is het volk, dat het geklank kent.

### 1.

De zanger spreekt over het volk dat het geklank kent. Het grondwoord voor ‘volk’ duidt een volk aan dat onder de bescherming van een machtige vorst of machthebber veilig woont. Zo wordt doorgaans het oude Israël genoemd, in tegenstelling tot de heidenen, die anders genoemd worden. Hieruit blijkt dat God Israël met Zijn verbond, met Zijn goedertierenheid en almacht, met Zijn beloften en eden overdekte en beschermde. God liet de heidenen wandelen in eigen wegen, buiten Zijn verbond. Daarom worden zij Lo-Ammi, niet Mijn volk, genoemd.

Omdat God tot een bedekking is, wordt Hij een Woning genoemd, een Schuilplaats, een Rotssteen, een Hoog Vertrek, een Zon en Schild, Die Zijn volk bewaart, koestert en beschermt.

Hier wordt een huwelijksverbond bedoeld, waar de vrouw opgenomen wordt onder de bescherming van de man (Ruth 3:9, Ezech. 16:8), en zijn huis wordt binnengeleid. Daarom wordt Israël de bruid van God genoemd.

Maar het volk in onze tekst is een afgezonderd volk. Het is niet een volk dat net als Israël voor een tijd onder de bescherming van de HEERE verbleef en ten slotte een scheidingsbrief kreeg. Maar het is een volk dat in een eeuwig huwelijksverbond is opgenomen. Een volk dat voor eeuwig bewaard en beschermd wordt tegen satan, zonde en vloek. Een volk, bekleed met een eeuwige gerechtigheid en bekroond met eeuwige goedertierenheden. Dit volk komt niet alleen uit de Joden, maar ook uit de heidenen, want de HEERE is ook onder hen bekend geworden. Zijn Naam wordt grootgemaakt onder de heidenen.

Dit is dus een volk dat bestaat uit alle uitverkorenen uit alle geslachten. Aan dit volk geeft de HEERE een hut voor overdag en een wolk en vuur voor 's nachts, zoals Israël vroeger wandelde onder de wolkkolom en de vuurkolom. Dit volk mag vrolijk zingen onder de schaduw van de vleugels van de HEERE. Zij mogen de Messias hun Beschermheer noemen en Hem toejuichen 'de HEERE is onze Koning'. Het volk staat niet onder de beschutting van het Oude Verbond, niet onder de heerschappij van de wet als hun man. Maar op het uitroepen van het Jubeljaar zijn ze in vrijheid weggegaan. Het heeft zich gebogen onder de regering van de HEERE en onder de koninklijke wet van de vrijheid. Want het is het volk, dat het geklank kent.

Dit volk heeft als erenaam dat het wijs en verstandig is. Zij weten de tijden te onderscheiden: het volk dat het geklank kent. We staan nu eerst stil bij dit geklank zelf, en dan op de betrekking tot het volk, namelijk dat ze dat geklank kennen.

Met dit geklank wordt niet de trilling van de lucht bedoeld, die allerlei betekenisloze geluiden veroorzaakt, maar de boodschap waarin de weg tot de zaligheid wordt bekendgemaakt: de nodiging van de zondaar tot bekering en geloof in de Messias. Het is het gejuich waarin de deugden en heldendaden van de Messias worden uitgeroepen. Het woord geeft aan dat er geroep en gejuich te horen is. Dat gebeurt bij overwinningen en bij de huldiging van vorsten en koningen. Zo schijnt het hier te worden gebruikt. We hebben aangegeven dat Vorst Messias, na Zijn hemelvaart, onbelemmerd in Zijn Koninkrijk op aarde intrek neemt, om dat in eigen persoon te aanvaarden. Hij stuurt Zijn herauten, de apostelen, voor Zich uit in de wereld, om Hem, door het Evangelie, als Koning uit te roepen, en al Zijn onderdanen op te roepen tot gehoorzaamheid.

Dit geklank is dus *de verkondiging van het Evangelie*. Het volbrachte werk van de Borg, de heerlijkheid van de Messias, de eeuwige gerechtigheid en Zijn recht tot zeggenschap in hemel en op aarde, wordt door het Evangelie met bazuin- en trompetgeklank uitgeroepen.

Maar omdat het Koninkrijk van het Nieuwe Testament is afgebeeld in het Oude Testament, moeten we terugzien op de twee zilveren trompetten die God bevolen had te maken (Num. 10:1-10). Daarmee moest de gemeente van Israël verzameld worden voor een oorlog. De trompetten werden in de woestijn gebruikt bij het optrekken van de legers. In Kanaän werd in de tempel geofferd na het geklank van de bazuinen. Ook werden ze gebruikt ter gelegenheid van de eerste dag van het nieuwe jaar: het feest van het geklank (Lev. 23:5-6), en bij het uitroepen van het jaar van de vrijlating (Lev. 25:8-10). Op het eerste feest werden de bazuinen

geblazen als teken van vreugde over het nieuwe jaar, en om het volk op te wekken om zich opnieuw aan de Heere te verbinden. Op het tweede feest moet de bazuin het hele land doorgaan, om de vrijheid uit te roepen. Dan keerde de erfenis weer terug tot zijn eerste bezitter en wie tot slaaf of knecht was gemaakt, ging vrijuit. Dit feest werd gehouden op de Grote Verzoendag, omdat Israëls erfenis en verbond rustte op het bloed dat in het Heilige der Heiligen werd binnengebracht. Ook mocht dat jaar niet worden gezaaid en gemaaid.

Maar in dit geklank, het woord van het Evangelie, ligt de zaak waarom het gaat verborgen, de werkelijkheid van de schaduwen.

In het Evangelie wordt het jaar van de vernieuwing uitgeroepen. Hierin gaat het oude voorbij en alles wordt nieuw. De Kerk wordt met een nieuw licht bestraald: de bediening van het Evangelie. De bediening van de wet van Mozes moet als een boekrol worden opgerold en worden weggeschoven als iets dat geen dienst meer doet. De bediening van de Geest komt ervoor in de plaats. Joden en heidenen worden uit water en Geest wedergeboren en als een nieuw schepsel voortgebracht. Dit is de nieuwe hemel en de nieuwe aarde (Jes. 65:17). In het jaar van het welbehagen des Heeren wordt het volk van God opgewekt tot het offeren van zichzelf op Christus, het Altaar in het heilige, de hemel, om God in Geest en waarheid te dienen (Jes. 61:2,6).

In het Evangelie wordt de vrijheid voor Jood en heiden uitgeroepen. Zij worden uit de macht en de schuld van de zonde vrijgelaten. Ze krijgen het recht op de zalige gemeenschap met de HEERE. Zo mogen ze de verloren erfenis, het beeld van God en de zaligheid hier reeds in genade en hierna in heerlijkheid met volle vrijmoedigheid aanvaarden. Dit gebeurde op de Grote Verzoendag, nadat de verzoening door de Messias was verworven. Door die eeuwige verlossing werd de vrijheid over heel de wereld uitgebazuind.

Maar behalve deze vrijheid verkondigt de apostel nog een andere vrijheid. De Joden, als familie van Abraham en het huis van David, mochten terugkeren naar de vorige vrijheid. Ja, tot een nog grotere heerlijkheid, net als Abrahams vrije huisgezin had, voordat het onder de wet was gebracht. De heidenen kunnen nooit onder het juk van dienstbaarheid worden gebracht, door de eeuwige gerechtigheid en de verheerlijking van hun Hoofd boven alles. In het jaar van de vrijheid is het geen enkele geestelijke Israëliet toegestaan om te werken voor de dingen die vergaan. De Heilige Geest is zijn erfenis. Na het tijdelijke moet hij met het juiste gebruik van de middelen, tevreden zijn met wat de Heere hem geeft.

Maar wij moeten ook letten op het gebroken geklank van de zilveren trompetten, want het Evangelie is een gelouterd zilver. De redenen des HEEREN zijn reine redenen, zilver, gelouterd in een aarden smeltkroes, gezuiverd zevenmaal (Psalm 12:7). Door die boodschap wordt de gemeente van de levende God uit Joden en Grieken bij elkaar gebracht, om met gejuich tot Christus en tot het hemelse Jeruzalem te komen. Zo worden de gelovigen van het Nieuwe Testament ook door het Evangelie geroepen tot de strijd om de wereld, de erfenis van de heidenen, in te nemen (Zach. 9:13) en om satan, de zonde en de hel de oorlog te verklaren. Terecht wordt de verkondiging van het Evangelie met dit geklank vergeleken. Wat is er vanzelfsprekender dan dat de verkondiging van belangrijke zaken vergeleken wordt met het bazuingeschal (Hos. 5:9)? De verkondiging van het Evangelie wordt een bazuin van groot geluid genoemd (Matth. 24:31). Was de prediking van de apostelen niet een voortdurend vrolijk gejuich? Ze verkondigden dat het nieuwe Jeruzalem uit de hemel was neergedaald; dat God de wereld met Zichzelf verzoend had in Christus; dat de Geest van de Zoon van God was uitgestort; dat de Geest van de aanneming tot kinderen was geschonken en dat er daardoor vrijheid is. Want waar de Geest des Heeren is, daar is vrijheid. Wat een aangenaam en heerlijk geluid!

Hoewel ontelbare mensen dit geklank nooit hebben gehoord, kent dit volk het wel. Het volk, dat het geklank kent, zegt de profeet. Kennen is de aard en het leven van het verstand, waardoor de geest goede gedachten heeft, die overeenkomen met de werkelijkheid, waardoor men daar een goed beeld van heeft. Maar dit woord drukt niet alleen de werking van het verstand uit, maar ook al de daden die op een heldere kennis moeten volgen.

Het geklank wordt gekend, als het volk van het Nieuwe Testament verstaat dat de Zoon van God is verschenen in het vlees, dat Hij de verzoening volbracht heeft en in Zijn hemelvaart het Koninkrijk van Zijn Vader heeft ontvangen. Zij moeten verstaan dat het oude is voorbijgegaan en dat alles nieuw geworden is. De verlossing is teweeggebracht en de vrijheid is verworven. Allen, dat zijn zij die geloven, zijn de vrije kinderen en daarom ook erfgenamen van de zegen.

Het geklank wordt gekend als dit allemaal helder en duidelijk wordt verstaan. Net zoals het vroeger in het gewone bazuingeklank was afgebeeld. Het is de kennis van de overeenstemming van het Woord der apostelen met dat van Mozes en de profeten. Mozes speelt de voorzang, de apostelen de tegenzang. Allen bazuinen zij dezelfde Messias uit, dezelfde verzoening, dezelfde gerechtigheid, vrijheid en zegen. Maar de ene meldt dat het nog moet komen, en de andere dat het al gekomen en geschonken is.

Men kent het geklank als men de waarde van de boodschap kent. Als die van alle kanten wordt bekeken, zorgvuldig wordt overwogen, waardoor de geestelijke goederen hoger worden geschat dan de hele wereld, dan hemel en aarde. Zij zijn zich er onloochenbaar van bewust dat de HEERE en Zijn gerechtigheid, dat is de geestelijke zegen, al het zichtbare eindeloos overtreft.

Het geklank wordt gekend als het hart wordt opgewekt en in beweging wordt gezet om als vrijwilliger de Koning tegemoet te gaan, om zich aan Zijn scepter te onderwerpen en blij en gereed het hemelse Jeruzalem in te gaan, om daar het feest tot eer van de HEERE met een dankbaar hart te vieren. Om vanuit de gevangenis van satan, vanuit de banden van de zonde, vanuit de vloek, vanuit de wet over te gaan tot de volle vrijheid. Om zo de vrijheid en de geestelijke zegen met nederigheid en kinderlijke vrijmoedigheid aan te nemen (Psalm 24:5-6). Het hart moet bij het horen van het geklank de verzoening toestemmen en zich zo, tot lof van Gods deugden, laten verzoenen. Net als de edelmoedige soldaten. Zodra ze het geklank van trommels en trompetten horen, verstaan ze dat direct en worden daardoor opgewekt tot de strijd. Hun moed, dapperheid en ijver komen boven. De krijgsmuziek jaagt de soldaten met een bijzondere geestdrift voort en zij branden van verlangen om aan te vallen. Dit doen ze om hun liefde te tonen voor de eer van hun veldheer en voor de welstand van het koninkrijk. Zo gaat het ook hier. Het geklank wordt gekend, wanneer Gods volk vurig en brandend van verlangen is, om in de kracht van de Heere der heerscharen uit te trekken tot de strijd.

Het geklank wordt gekend als iemand de verkondiging van het Evangelie hoort en daardoor merkt dat het een volkomen zaligheid en volle vrijheid uitroept. Ieder mens heeft een sterk verlangen naar wijsheid en eeuwige blijdschap. Dit heil verkondigt het Evangelie. Als Gods volk dit kent, die kracht ervaart en de vruchten die de ziel verzadigen even proeft, dan is er in die kennis een liefelijke weerklank. De ziel zegt dan: *Amen!* Zij rust in die boodschap met vreugde. Dan erkent Gods volk, uit een niet naar waarde te schatten innerlijk gevoel, dat dit geklank zeker de gewisse weldadigheden toeroept. Ook brengt het de oplettende hoorder een wonderlijke en alles overtreffende blijdschap en vrede in het hart. Dit is de reden dat Gods volk, als zij overgekomen zijn uit zichzelf en de wereld tot Gods rijk, zoveel in het Evangelie zien, dat ze geen moment berouw hebben dat ze de draf van de wereld hebben verwisseld met dit feest. En dat ze de slavernij van de zonde en de vrede met de satan hebben verwisseld met deze heilige oorlog.

Ten slotte kent dit volk het geklank als ze dit kan onderscheiden van hun eigen geluid. Zij moeten niet slechts een vaag begrip hebben van de staat van de Kerk en de vrijheid, maar de zaken in goede orde begrijpen. Dan weten zij:

- wat de vernieuwing, de vrijheid en de geestelijke godsdienst inhoudt, en dat het eeuwige alles omvat;
- wat de erfenis inhoudt, die afgenomen was, maar nu is teruggegeven;
- dat het nieuwe nooit verouderd en dat deze vrijheid onbegrensd is en nooit tot dienstbaarheid brengt;
- dat deze feesten ook een oorlog zijn, waar een voortdurende vijandschap en strijd is;
- dat de strijd, al is die nog zo fel, vrede en blijdschap voortbrengt, door de Heilige Geest;
- dat deze zegeningen uit genade worden gegeven en dat alles wat voor de strijd nodig is, van de HEERE moet komen;
- dat de wonden tekenen zijn van overwinning, en dat de dood voor de eer van Koning Jezus een sieraad is;
- dat de zaligheid bestaat uit een eeuwige, werkzame vijandschap met de satan en de zonde, tot deze geheel vernietigd zijn;
- en dat ten slotte de vreugde onder de feesthoudende menigte alleen in de HEERE moet zijn, en dat de geestelijke oorlog in de naam des HEEREN, alleen voor de eer van de Koning en voor het welzijn van Sion moet worden gevoerd.

Hier komt deze kennis op zijn hoogtepunt. Hierdoor roemt Gods volk in God, Die hen dapper en moedig doet zijn. Deze kennis maakt hen wijs, voorzichtig, en vaardig in de strijd.

## 2.

Wat denkt u, hoorders, dat volk dat zo diep is doordrongen van de prediking van het Evangelie, is dat geen wijs en verstandig volk? Zou het slecht met hen gaan? Nee, zij zijn overgelukkig!

Welgelukzalig is het volk, zegt de profeet. Het woord in de grondtaal drukt een heftige emotie en sterke hartstocht uit. Dit komt voort uit liefde en blijdschap. Iemand erkent het geluk van een ander, en hij gunt het hem van harte. Hij verblijdt zich in het welzijn van de ander en wenst dat zijn heil groter zal worden en eeuwig zal duren. Hij is er zo vol van, dat hij overstroomt van zegeningen en toejuiching: welgelukzalig volk! Het ga hen goed, die U beminnen.

Het woord welgelukzalig staat in de grondtaal in het meervoud. Dat bewijst dat er vele zaligheden voor dit volk bereid zijn naar ziel en lichaam, hier en tot in eeuwigheid.

Zeker, er is een bijzondere eeuwige gave van geluk, vrede en voorspoed voor deze mensen. Waarom?

Zij zijn uit hun oude natuur, uit het huis van satan en de wereld gegaan. Uit de staat waarin ze geboren waren en zolang hebben geleefd tot oneer van God. Hun oude kleren worden uitgedaan en hun verkeerde gewoonten worden hen afgeleerd.

Zij zijn uit de gevangenis van de satan gegaan, die hen gevangen hield in de boeien van de zonde. Ook zijn ze vrij van Gods rechtvaardige toorn.

Zij zien dat de oude hemel ineengerold is en de schaduwendienst voorbij. Zij wenden zich af van vermoeiende rituelen, die de beloften benevelen, die al veel van hun glans hadden verloren.

Ze zijn verlost en vrijgemaakt van de dienstbaarheid van de wet. Ook van het aardse en zichtbare, dat hen zo vaak tot zonde en tot verkeerde gedachten bracht en hun vrijheid bedekte. Ze zijn bevrijd van het ondraaglijke juk (Jes. 10:27 en Zach. 9:11). De heidenen zijn verlost uit de slavernij van de afgoden, uit de heerschappij van de zonden en van vleselijke wijsheid. Zij zijn verlost uit de banden van bijgeloof en onreinheid.

Ze zijn zo verlost dat ze de dood niet zullen zien en nooit in de verdoemenis komen. De dood, de zonde, de hel en de satan zullen hen geen kwaad meer kunnen doen.

En zoals ze van al het kwaad worden bevrijd, zullen ze in het bezit komen van een eeuwig blijvend goed. Zij worden nieuwe schepselen, door wedergeboorte innerlijk vernieuwd tot geestelijk leven. Ze krijgen de witte keursteen. Daar staat een nieuwe naam op, die niemand kent dan die hem ontvangt (Openb. 2:17). Wat een blijde vrijspraak, dat woord van pardon in de rechtvaardigmaking!

Zij gaan in vrijheid over naar het huisgezin van de HEERE. Ze zijn door de HEERE vrijgekocht, kinderen van de Almachtige. Ze ontvangen een eeuwige verlossing en gerechtigheid, vergeving van zonden en de zaligheid, het leven en de vrede, die ze in Adam verloren hadden. Ze bezitten een schat, die in de hemel bewaard wordt. Ze zijn in hope zalig. Ze kunnen gerust zijn dat de Heere hun van het tijdelijke zo veel zal geven, in het gelovige gebruik maken van de middelen, als nodig is voor de uitvoering van Gods raad. In één woord: ze kunnen roemen in de hoop van de heerlijkheid. Ze krijgen deel aan de erfenis van de heiligen in het licht. Ze zijn mede-erfgenamen met Christus Jezus.

Ze zijn onderdanen in het nieuwe Jeruzalem, de kerk van het Nieuwe Testament; erfgenamen van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. God legt een nieuw lied in hun mond. God schenkt hun een nieuwe wijn, de roem in de aangebrachte gerechtigheid.

Zij zijn kinderen van Sion, het koningshuis van David. Geboren in Jeruzalem dat boven is, dat vrij is. De HEERE schenkt hun de Geest van de vrijheid en de heerlijkheid. Hij geeft aan hen vergeving zonder handschrift dat tegen hen getuigt, zegen, koren, olie en jonge wijn, klederen van het heil, de mantel van de gerechtigheid, een onbevlekkelijke, onverwelkelijke, onverderfelijke erfenis.

Ze zijn geen slaven. God schrijft de koninklijke wetten van vrijheid in hun hart. Hij stort de Geest van aanneming tot volwassen kinderen over hen uit. En boven deze vrijheid bezitten ze de hoop op een nog heerlijker vrijheid (Rom. 8:21 en 23).

Als zij overgaan in de dienst van Jezus Christus als de Vorst van het leger des Heeren, zweren zij toch een vorst af die hen in het verderf zou hebben gebracht, en zij leggen een eed van trouw af aan de almachtige en getrouwe, onoverwinnelijke Koning. Hij geeft hun de Geest van de wijsheid en van de openbaring in Zijn kennis, om zich in de strijd dapper te gedragen. Hij geeft wapens van gerechtigheid. Het is toch de grootste eer om onder Zijn liefdebanier te strijden! De wonden die ze oplopen zijn tot sieraad en heerlijkheid. Ze zijn in hun Veldheer meer dan overwinnaars. Hij Zelf is hun voor- en achterhoede. Hij Zelf is voor hen als een leger, een vestingwerk en sterkte.

En of dit nog niet voldoende was, geeft Hij hen de eerstelingen van de Geest tot een waarborg, als een verzekering van de volle betaling. Onder leiding van en door de kracht van Koning Jezus overwinnen zij hun vijanden. Zelfs de laatste vijand: de dood. Welgelukzalig is het volk dat het geklank kent!

## TOEPASSING

Deze woorden kunnen dienen tot lof en verheffing van deze kennis, tot roem van dit edelmoe-dige volk, tot beschaming en ontdekking van hen die dit geklank niet gehoord en gekend hebben, tot bedreiging van deze mensen, al is het ook een opwekking tot geloof en bekering. Ook kan het dienen tot opwekking van Gods volk, om hun geluk te beseffen; dat zij het voorrecht hebben om dit geklank te kennen. Maar het kan hen ook dienen tot overtuiging, dat zij dit geklank niet genoeg begrijpen, maar vaak tegenstand bieden als Koning Jezus aan de deur van het hart staat te kloppen (Hoogl. 5:2-3). En dat ze er te weinig duidelijk onderscheidende kennis van hebben. Daarvan komt uw loomheid, traagheid, angst, lafheid en moedeloosheid. Hoe hebt u de stem van de knecht van de Koning, ja van de Koning Zelf aangehoord? Is de



klank daarvan tot uw oren, ja tot uw hart doorgedrongen? Zou u die oren hebt, en aan wie het gegeven is om de verborgenheden te verstaan, u van dit geklank afkeren? Nee, nee, let op dit geklank; overdenk het; zet uw hart erop; dring door tot het echte verstaan van het Heilige Woord.

Let goed op welke feesten God gevierd wil hebben. Besef dat alle feesten van het Oude Testament vervuld worden in het Nieuwe Testament.

Probeer te kennen waarin de vernieuwing, de vrijheid en de erfenis van Gods volk ligt.

Vier feest met blijdschap en vreugde, maar niet door wettische werken, maar in nieuwheid des Geestes. Leg dan af, aangaande uw vorige wandeling, de oude mens en doet aan de nieuwe mens die naar God geschapen is, in ware gerechtigheid en heiligheid (Ef. 4:22-24). Kruisig de oude mens (Rom. 6:9). Probeer vrij te zijn van de zonde, van mensenliefde of mensenvrees en van eigenliefde. Ontvlucht de begeerlijkheid die in de wereld is. Grijp naar het eeuwige leven. Loop om de kroon die opgehangen is. Vergader u schatten waar de roest en de mot niet bij kunnen. Verzamel een goede schat in heiligheid en goede werken. Zoek de dingen die boven zijn, die onverderfelijke, onbevlekkelijke en onverwelkelijke erfenis, die in de hemel bewaard wordt (1 Petr. 1:4). Doe dit alles in Christus, (als) met God verzoend door Zijn bloed. Word geen slaven van mensen en al helemaal niet van uzelf, van uw bezittingen, van uw eer en aanzien. Wees niet bezorgd om wat u eten of drinken zult, noch waarmee u zich kleden zult; dat past niet in dit jaar van vrijheid. Werk niet om het voedsel dat vergaat, maar dat blijft tot in het eeuwige leven. Beoefen uw beroep trouw en afhankelijk van God en vertrouw het uw Vader toe. Verwacht de zegen van Hem.

Denk eraan dat u ook tot de strijd geroepen bent. Strijd om in te gaan door de enge poort. Leef in onverzoenlijke vijandschap met satan, zonde en wereld. Dien uw Heere met een onwankelbaar hart zoals de kinderen van Zebulon aan David deden (1 Kron. 12:13). Doe alles uit de kracht en onder leiding van Koning Jezus. Haal bij Hem de krijgswapens, de Geest van wijsheid, voorzichtigheid en vreze des Heeren, de Geest van vaardigheid en dapperheid. Het geklank roept het toe dat deze Koning alles is voor Zijn volk. Hij is hun Sterkte, hun Burcht en de Rotssteen van hun heil, hun Levenskracht, hun Schild, het Zwaard, ja zelfs hun Leger. Maar let toch vooral op uw hart. Luister daar naar de stem van de HEERE, wat Hij u gebiedt of verbiedt. Volg altijd Zijn stem op. Duld niet dat het geklank door uw begeerlijkheden zou worden belemmerd of verstild.

Als u dit doet zult u zeker gelukkig zijn. U zult van alle smaad verlost worden: van de vloek, van de schuld, van de straf en van de smet der zonden. U zult genieten van de goederen van het Nieuwe Testament en de vrijheid van het betere verbond. Bij de dood zal uw ziel in vrijheid uit het sterfelijke lichaam gaan, in de zalige vrijheid hierboven en ten volle genieten van God. Als het geklank van de laatste bazuin zal worden gehoord, dan zal uw lichaam worden verlost van het aardse en verderfelijke. En u zult in het oordeel ontheven worden van de smaad die op u lag toen u leefde. Zo zult u naar ziel en lichaam de vrijheid en heerlijkheid van de kinderen van God erven, de volle aanneming tot kinderen. Ja, dan zal het gehele schepsel van de ijdelheid worden vrijgemaakt (Rom. 8:19-21). Dan zult u in het licht wandelen, zoals God in het licht is, en in Zijn gemeenschap ten volle gelukkig zijn. Amen! Hallelujah!  
AMEN